

Jeg vil gerne foranledige et Svar fra Udenrigsministeren, og jeg spørger derfor den højtærede Minister: Fastholder De fremdeles, at der i de Dage kunde være foretaget noget? Fastholder De fremdeles, at De og „man“ — med man menes der formodentlig Embedsmændene i Udenrigsministeriet —, altsaa at hele det officielle Apparat med Danmarks Udenrigsminister i Spidsen ikke i Løbet af 8 Dage kunde skaffe sig nogen som helst Viden om Fredstraktatens Bestemmelser i den Retning, og at De ikke har gjort noget for at faa en saadan Viden i Løbet af de 8 Dage, medens et københavnsk Blad i Løbet af een Dag har været klar over, hvorledes Forholdet laa? Det er et bestemt Spørgsmaal, jeg stiller til Udenrigsministeren. Har De virkelig i de 8 Dage talt i Uvidenhed, har De ikke i de 8 Dage undersøgt, hvorledes Forholdet laa? Har Spørgsmaalet været Dem saa grænseløs ligegyldigt, at De ikke i Løbet af 8 Dage ved Hjælp af alle Deres Embedsmænd har forstaaet at skaffe Dem Viden om dette Spørgsmaal?

Dette er Spørgsmaal, som den danske Rigsdag, hvor Paastanden er fremsat, og det danske Folk maa have Krav paa at faa besvaret; men alene det, at det i det danske Folketing er nødvendigt at stille et saadant Spørgsmaal til den Mand, der staar som Leder af vor Udenrigspolitik, om den vigtigste Sag, der nogen Sinde har foreligget — Sønderjyllands Tilbagekomst til Danmark —, forekommer mig i allerhøjeste Grad at begrunde den Mistillid, der i Danmark i vide Kredse findes til den siddende Regering.

Nede i Sønderjylland gaar man i disse Dage til Forberedelsen af Afholdelsen af et Valg. Man har ment, det var uheldigt paa Grund af den Splid, det vilde medføre. Sønderjyderne gør det alligevel for at opnaa et Resultat og se, hvilke Anskuelser der sidder i Højsædet. Det forekommer mig, at Regeringen her i Danmark forlængst, ogsaa af Hensyn til sig selv, men i Særdeleshed af Hensyn til det danske Folk, burde have appelleret til Vælgerne og spurgt, om den fremdeles baade i den ene og i den anden Retning havde Tillid hos det store Flertal i det danske Folk. Det er jo ret ørkesløst at staa her i Rigsdagen og diskutere om, hvem der har Flertallet i det danske Folk for sine Anskuelser. Men denne Debat kunde høre op, hvis de højtærede Ministre havde saa meget Mod og Mandshjerte, at de gik ud til Vælgerne og spurgt, om man fremde-

les stolede paa de Herrer som Anførere i den kommende Tid.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moesgaard-Kjeldsen: Det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) fandt sig foranlediget til at vende tilbage til den Diskussion, der har fundet Sted om Ernæringsraadets Anliggender. Han skuffede mig meget. Han røbede ikke Besiddelsen af en særlig nobel Tankegang, naar han Gang efter Gang slog fast det eneste Punkt, hvor han kan paavise, at vi har fejlet, efter at han har hørt, at saavel Indenrigsministeren som jeg i Dag har erklæret, at det var en beklagelig Fejltagelse. Mere troede jeg ikke, der skulde til, før man gik over til den næste Sag paa Dagsordenen; men jeg kan forstaa, at det ærede Medlem ønsker at fortabe sig i den eneste Fejl, han kan paapege.

Jeg har ikke om det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Jensen [Broby]) sagt noget nedsættende med Hensyn til hans unge Alder. Ethvert Medlem, der møder her paa Rigsdagen, om han er ung eller ældre, møder med den samme Ret. Jeg har talt om hans unge Tjenestetid her i Rigsdagen, ikke for paa nogen nedsættende Maade at kritisere det ærede Medlem, men for dermed at forklare, at han kan fortabe sig i et saadant Fejlsyn som det, han har gjort sig skyldig i i denne Diskussion; thi hvis han havde overværet de Forhandlinger, der har fundet Sted, og erfaret paa første Haand den alvorlige Situation, der har foreligget under Blokaden, navnlig i Høstaaret 1917—18, da man knap vidste, om man kunde komme igennem, vilde han ogsaa forstaa, at det var et forenet Ønske fra alle Sider, at der skulde handles i Henhold til Kornloven helt igennem, som der blev.

Jeg takker for det ærede Medlems Udtalelser om min Kyndighed i Landbruget, men naar det ærede Medlem har sagt dette, tør jeg berolige ham med, at har man i ca. 30 Aar været et kyndigt Medlem af Landbruget, taber man ikke sin Viden om disse Forhold, fordi man et Par Aars Tid bliver plantet i en Kontorstol. Alle vi, som hører hjemme i Landbruget, har forstaaet at føre saavel vor Viden fra Landbruget som vor Viden om ernæringsfysiologiske og forretningsmæssige Spørgsmaal med ind i Ernæringsraadet. Om det ærede Medlem for Svend-